

عنوان مقاله:

بررسی میزان حمایت شرایط زمینه ای ایران از اتخاذ رویکرد نوآوری باز، (مطالعه ی موردی در نظام نوآوری هوایی)

محل انتشار:

فصلنامه بهبود مدیریت، دوره 5، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید کمال طبائیان - دانشجوی دکتری مدیریت تکنولوژی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

منوچهر منطقی - دانشیار گروه مدیریت تکنولوژی، دانشکده مدیریت و مهندسی صنایع، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران، ایران.

جهان یار بامداد صوفی - استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

سید حبیب اله طباطبائیان - استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر، در قالب یک الگو تحلیل کارکرد پویای نظام نوآوری فناورانه، ارائه شده توسط برگک و همکاران (۲۰۰۸) توان نظام نوآوری هوایی برای بهره گیری از توان اندیشگی، علمی- فناورانه و صنعتی ملی و بین المللی را مورد کندوکاو خود قرار داده است. این تحقیق با مرور ادبیات نظامهای نوآوری، با تاکید بر نظریات مالربا درباره ی نظام بخشی نوآوری و نظریه ی هنری چس براو در خصوص رویکرد نوآوری باز، سعی در تلفیق آن ها در قالب الگو نوآوری صنعت هوایی ایران کرد. سوال تحقیق عبارت بود از: شرایط زمینه ای ایران به چه میزان از اتخاذ رویکرد نوآوری باز در بخش هوایی حمایت میکند؟ در این راستا، شرایط زمینه ای تاثیرگذار بر بخش هوایی و دلالت های آنها نسبت به رویکرد نوآوری، در قالب پنج مولفه ی اجتماعی، فناورانه، اقتصادی، زیستمحیطی، و سیاسی مورد سنجش قرار گرفت. نهایتاً، ضمن حصول به این نتیجه که شرایط زمینه ای ایران به میزان زیادی از اتخاذ رویکرد نوآوری باز در بخش هوایی حمایت میکند، رویکرد نوآوری باز را به عنوان یک راه حل برای ارتقای اثربخشی نوآوری در بخش هوایی ایران معرفی کرد. در پایان، سیاست ها و راهکارهایی نیز جهت ارتقای شرایط زمینه ای جهت تسهیل اتخاذ رویکرد نوآوری باز توسط بخش هوایی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

نظام بخشی نوآوری، نظام نوآوری فناورانه، نوآوری باز، تحلیل STEEP، شرایط زمینه ای، بخش هوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470372>

